

23/07/2022

Εορτάζει η Οσία Πελαγία η Τηνία

/ [Βίοι Αγίων](#)

Η Οσία Πελαγία, τη μνήμη της οποίας τιμάει σήμερα η Εκκλησία μας, ήταν κόρη του παπά Νικηφόρου Νεγρεπόντη. Η μητέρα της ήταν από τον Τριπόταμο της Τήνου και άνηκε στην οικογένεια Φραγκούλη. Γεννήθηκε το 1752 μ.Χ. στο χωριό Κάμπο της Τήνου και το κοσμικό της όνομα ήταν Λούκια. Από διάφορα έγγραφα φαίνεται ότι είχε ακόμα τρεις αδελφές. Η οικογένειά της διακρινόταν για την αγνή πίστη και την προσήλωση στα θρησκευτικά ιδεώδη.

Λίγα χρόνια μετά τη γέννηση της Λουκίας ο πατέρας της πέθανε. Ήταν τότε 12 χρονών και έδειχνε σημάδια έντονης επιθυμίας να αφιερωθεί και να υπηρετήσει το θέλημα του Θεού. Οι δυσκολίες της ζωής έκαναν την μητέρα της να τη στείλει στον Τριπόταμο, στην κάπως πιο ευκατάστατη αδελφή της.

Εκεί η Λούκια έμεινε τρία χρόνια και συχνά επισκεπτόταν την άλλη θεία της, που ήταν μοναχή στη Μονή Κεχροβουνίου. Ένοιωσε τότε επιτακτική την ανάγκη ν' ακολουθήσει τον μοναχικό βίο και σε ηλικία 15 χρονών μπήκε στο μοναστήρι σαν δόκιμη, υπό την επίβλεψη της θείας της, μοναχής Πελαγίας. Όταν ήλθε η ώρα έγινε και η ίδια μοναχή με το όνομα Πελαγία.

Ως μοναχή αφοσιώθηκε με ψυχή και σώμα στη λατρεία του Θεού και στην ανακούφιση των πασχόντων. Η αγνότητα της ψυχής της, η οσιότητα της ζωής της, η αυταπάρνησή της, η μυστική ζωή της κι ο πόθος της για λύτρωση συντέλεσαν ώστε η μοναχή Πελαγία να γίνει το «σκεύος εκλογής» για ν' αποκαλυφθεί σ' αυτήν η Παναγία για την εύρεση της Αγίας εικόνας της στον αγρό του Δοξαρά στην πόλη της Τήνου (30 Ιανουαρίου 1823 μ.Χ.), γεγονός που έμελλε να κάμει την Τήνο ιερό νησί και να κατατάξει την Πελαγία μεταξύ των Αγίων.

Το γεγονός δε αυτό συνέβη όταν η Όσια ήταν 73 χρόνων και αρχιερέας Τήνου ήταν ο Γαβριήλ.

Η Οσία Πελαγία έκανε, με τις πρεσβείες της Παναγίας και τη χάρη του Θεού, αρκετά θαύματα πριν και μετά τον θάνατο της, ο οποίος ήλθε στις 28 Απριλίου 1834 μ.Χ. και τάφηκε στο ναό των Ταξιάρχων του μοναστηριού.

Το 1973 μ.Χ., όμως, κτίστηκε μεγαλοπρεπής ναός στο όνομα της, όπου φυλάσσεται και προσκυνείται η αγία κάρα της σήμερα. Ανακηρύχτηκε αγία με Συνοδική

Πατριαρχική Πράξη στις 11 Σεπτεμβρίου 1970 μ.Χ. και η μνήμη της ορίστηκε να τιμάται στις 23 Ιουλίου, την ημέρα δηλαδή του οράματος της.

Το όραμα της ευρέσεως της εικόνας της Παναγίας

Η εύρεση της θαυματουργής εικόνας της Παναγίας, έγινε ύστερα από όραμα της Αγίας Πελαγίας.

Την Κυριακή, 9 Ιουλίου 1822 μ.Χ., βλέπει στον ύπνο της μία μεγαλοπρεπή κυρία με φωτοστέφανο, η οποία της εξηγεί πόσο υπέφερε θαμμένη τόσα χρόνια κάτω από το χώμα. Της ζήτησε όταν ξημερώσει να επισκεφθεί τον επίτροπο εσωτερικών υποθέσεων της Μονής και να του ανακοινώσει την επιθυμία της να αποκαλυφθεί το ερειπωμένο θαμμένο μέγαρό της στον αγρό του Αντ. Δοξαρά.

Όταν ξύπνησε κατάλαβε ότι η κυρία ήταν η Θεοτόκος και ότι το μέγαρο ήταν προφανώς ο Ναός Της. Της γεννήθηκαν όμως αμφιβολίες για το κατά πόσο μπορεί κάτι τέτοιο να συμβαίνει σε εκείνη την άσημη και ταπεινή και το πώς θα έπρεπε να υποφέρει τους χλευασμούς και τις κοροϊδίες του δύσπιστου κόσμου. Έτσι αποφάσισε να μην αναφέρει τίποτα.

Την επόμενη Κυριακή, 16 Ιουλίου 1822 μ.Χ., εμφανίζεται και πάλι στον ύπνο της η ίδια Κυρία δίνοντας και πάλι την ίδια παραγγελία. Η Πελαγία δεν είχε πλέον καμία αμφιβολία ότι ήταν η εκλεκτή από την Θεοτόκο, αλλά και πάλι την απέτρεψαν οι αμφιβολίες.

Όταν και την τρίτη Κυριακή, 23 Ιουλίου 1822 μ.Χ., εμφανίζεται στον ύπνο της με στεναχωρημένο, αλλά αυστηρό ύφος, ζητώντας εξηγήσεις για την αγνόηση της παραγγελίας της, η Πελαγία αποφασίζει πλέον να προχωρήσει χωρίς να ολιγωρήσει.

Την ίδια μέρα η Πελαγία κατέφυγε στην Ηγουμένη η οποία γνωρίζοντας τον ενάρετο βίο της, την πίστεψε και επισκέφθηκε τον επίτροπο. Ο επίτροπος με την σειρά του ειδοποίησε με την συνοδεία της Πελαγίας τον Μητροπολίτη της Τήνου, ο οποίος προσκαλεί τον λαό της Τήνου στον Μητροπολιτικό ναό των Ταξιαρχών, παρακαλώντας τον να συνδράμει για τον σκοπό αυτό σε χρήμα ή και σε εργασία.

Ο λαός πρόθυμα άρχισε τις ανασκαφές στις αρχές Σεπτεμβρίου 1822 μ.Χ., από τις οποίες αποκαλύφθηκαν ο αρχαίος ναός του Διονύσου και ο ναός του Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου. Ωστόσο, δεν βρέθηκε κανένα ίχνος εικόνας πράγμα που επισκίασε το θετικό κλίμα και οδήγησε τον κόσμο σιγά, σιγά στην εγκατάλειψη του εγχειρήματος. Η Πανώλη θέριζε εκείνη την εποχή, πράγμα που ο επίτροπος το θεώρησε θεία τιμωρία.

Σε συνεργασία πάλι με τον Μητροπολίτη Τήνου, συγκαλούν και πάλι τον λαό της νήσου με την ίδια έκκληση, ορίζοντας επιπλέον και μια επιτροπή ελέγχου του έργου. Όσο οι εργασίες δεν έφερναν αποτέλεσμα, ο λαός χλεύαζε και κατηγορούσε την Πελαγία ως ονειροπόλα.

Με δάκρια στα μάτια η Πελαγία ζητά τη βοήθεια της Παναγίας, η οποία της αποκαλύπτει πλέον το ακριβές σημείο στο οποίο ήταν θαμμένη η εικόνα Της.

Στις 30 Ιανουαρίου 1823 μ.Χ., μετά από την υπόδειξη της εν λόγω θέσης, η αξίνα του Δημ. Βλάσση προσκρούει στο θαυματουργό εικόνισμα!

Απολυτίκιο

«Άμέμπως έβίωσας έν έγκράτεια πολλή καί πόνοις άσκήσεως καί έν άγάπη θερμή, Πελαγία Θεόληπτε. Όθεν τήν Θεοτόκον έπαλλήλως κατεΐδες, μηνύουσαν σοι Εϊκόνος τήν άνεύρεσιν ταύτης. Ήν πρέσβευε, Άγία Μήτερ, ύπέρ τών τιμώντων σέ».

Πηγή: vema